

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תקפד

ערב חג הסוכות ושבת חוה"מ סוכות ה'תשפ"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ד שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"ב שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה

ציקמאן

נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנו

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

בילדותי שכרו עבורי מלמד מיוחד (מתחלה איש אחר, ואח"כ ר' יצחק גרשון איטסאן) ללמוד עמו שעה א' בכל יום בספר יהושע עד ד"ה. כ"ק אאמו"ר הי' אומר בכל יום אחר התפלה, ג' קאפיטלעך תנ"ך, על הסדר וגם חמשה חומשי תורה בכלל – וזה לא הי' נוגע להפרשה חומש עם רש"י שלמד בכל יום, כן הי' לומד אחר התפלה פרק א' משניות.

לד. (הרש"ג שאל אם המהר"ש נ"ע הי' מנגן ובעל קורא, והשיב כ"ק אד"ש:) כן, והי' זמן שקרא בתורה וגם המגילה והי' לו בזה ניגון מיוחד (בקריאת המגילה), וכן הצ"צ הי' בעל קורא והי' מדייק מאוד שיקראו הטעמים בדיוק גדול. ופעם אחת ציוה להבעל קורא שטעה באיזה טעם שיאמר עוד הפעם הגם שהי' צ"ל עוד הפעם ה"שם". אדמו"ר האמצעי לא הי' בעל קורא. (ושאל הרמ"ש אם אמת הדבר שאומרים בין החסידים שאדמו"ר האמצעי בכלל לא עלה לתורה רק פעם אחת בשנה בשמח"ת עם כל הנערים ואמר הטעם ע"ז שיש לו בושה מהספר תורה, וענה כ"ק אד"ש:) כן, אבל זה הי' אחר פטירת אדמו"ר הזקן ובחיי אדמו"ר הזקן עלה לתורה כרגיל.

כ"ק אדמו"ר הזקן הי' ג"כ קורא בתורה ועמד תמיד מימין הס"ת (הצ"צ עמד משמאל הס"ת כמנהגנו) וטליתו על ראשו עד עינוי וכשקראו את מי להתורה, הי' מגבי' טליתו ומביט בפני העולה, איז ניט אַלע האָבן געקאָדעם געקאָנט מאַכען די ברכה מפחד וכו'.

לה. דער צ"צ האָט אַמאָל געליינט פ' בראשית, האָט ער געזאָגט והארץ היתה תוהו ובוהו, ובהו [= הבי"ת קמוצה], ובהו [= הבי"ת קבוצה], ובהו [הבי"ת והה"א בחיריק]. ואמר ע"ז כ"ק מוהר"ש נ"ע, אָט דאָס איז אַ בעל קורא.

לו. דער אַלטער רבי האָט אויסגעלרענט דעם רב"ש נ"ע² בהיותו בן ח' שנים אַלע תנועות וניגוני הקריאה בתורה, הפטרה, מגילה ונוסחאי התפלה הנק' "סקאָרבאָוע" ותמיד הי' הרב"ש נ"ע מצטער על תנועה א' בתפלה שלימד אותו אדמו"ר הזקן נ"ע שהי' משיר הלויים במקדש ושכח איזה תנועה.

(1) ראה ג"כ לקו"ד כ"ה שבת צ"ו אות ה-ו.

(2) ראה לקו"ד כרך ב' (רל, ב). כרך ג' (תלה, א ואילך).

כל חסיד מאמין שהרבי שבדורו הוא המשיח

כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הזכיר את ה"אושפיזין", היחידי שהזכירו בשם מיוחד במינו הוא ה"צמח צדק", שם שניתן לתורתו ● הפלא הכי גדול שבדבר - ששם הספר "צמח צדק" נתחדש לאחרי הסתלקותו של המחבר ● תוכנו של השם "צמח צדק" רומז למשיח צדקנו: כידוע ששמו של משיח "צמח", ו"צדק" הוא א' הסימנים דמשיח ● כלומר, בשם זה מתבטאת האמונה של החסידים, שכל חסיד מאמין באמונה שלימה שהרבי שבדורו - בדוגמת נשיא דורנו - הוא המשיח ● משיחת ליל ה' דחג הסוכות ה'תשמ"ז - בלתי מוגה

אם, בשם מיוחד במינו - "צמח צדק", שם שניתן לתורתו (ספריו), שבה הכניס את כל עצמותו, בבחינת "אנא נפשי כתבית יהבית". והפלא הכי גדול שבדבר - ששם הספר "צמח צדק" נתחדש לאחרי הסתלקותו של המחבר:

בחיי של המחבר - היו משתמשים בשם "שאלות ותשובות", "פסקי דינים", וכיו"ב, ואילו השם "צמח צדק" - ניתן ע"י אלו שסידרו את הספר לדפוס, תלמידים אמיתיים, שנודעו במסירה ונתינה שלהם לרבם הצ"צ (כפי שיודעים את שמותיהם של כמה מהם כו'), ובפרט ששם זה הי' בודאי בהסכמת בני הגאון המחבר,

ובמילא, מובן וגם פשוט שע"פ ההשגחה העליונה כיוונו לשם האמיתי, והראי' - ששם זה נתקבל בכל תפוצות ישראל, הן אצל (1) שבת קה, א - ע"פ גירסת הע"י.

א. כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הזכיר את ה"אושפיזין" - הזכיר את כולם בשמותיהם או בתוארם, ע"ש התעסקותם וכיו"ב: את האושפיזין שבזהר הזכיר בשמותיהם - אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד, ואת האושפיזין החסידיים הזכיר בתוארם (רבי, אדמו"ר, וכיו"ב) - הבעש"ט, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר מהר"ש, ואדמו"ר מהורש"ב (שהזכירו גם בתואר אאמו"ר).

היחיד מכל האושפיזין שהזכירו בשם מיוחד במינו הוא - הצמח צדק, אשר, ברוב הפעמים לא הזכירו בתואר הרגיל, "רבי", "נשיא", "אדמו"ר", או ביחס הקירבה המשפחתית [כפי שהזכיר את אדמו"ר מהורש"ב בתואר אאמו"ר, וכן את אדמו"ר מהר"ש בתואר אאמו"ר, ובמילא, הי' יכול להזכירו בתואר אבי זקנו, "עלטער זיידע"], כי

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נרבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

שהרבי שבדורו – בדוגמת נשיא דורנו – הוא **הוא המשיח**⁸, ואילו זכינו, ה' הדבר מתקיים באופן גלוי, בעיני בשר, משיח בגלוי⁹.

ב. [. . .] מאמר המוסגר:

בהמשך לענין ד"אילו זכינו" – הרי כאן המקום להתעכב לבאר ענין התמוה, שמצינו במדרש¹⁰ מאמר ארוך שהתחלתו "אילו זכיתם הייתם קוראים בתורה כו' ועכשיו שלא זכיתם הרי אתם קוראים כו'", כ"ב בבות, שבכל בבא הובאו ב' פסוקים (פסוק א' לטוב – "אילו זכיתם", ופסוק א' למוטב – "עכשיו שלא זכיתם") בא' מכ"ב אותיות האלף ב"ת, מת"ו עד אלף.

ובכן, מובן וגם פשוט שיש להוציא מלבם של הטפשים שמאמר זה הוא כדרך הדרשנים או משוררים שמראים "קונץ" שיכולים לכפול את דבריהם בכל אותיות הא"ב – שהרי ח"ו לומר שבעל המאמר ב"מדרש-רבה" ("רבי יצחק") אמר את הדברים בתור דרוש יפה בעלמא, להראות "קונץ" שיכול לסדר את הדברים בכל כ"ב אותיות הא"ב!

ובהכרח לומר שמצד אמיתתם של דברים יש צורך והכרח שענין זה יומשך ויתגלה בכל כ"ב אותיות הא"ב.

[ועד"ז מובן בנוגע לפיוטים שנכתבו ע"י גדולי ישראל ע"ס הא"ב – שבודאי אין זה כדי להראות "קונץ", כי אם, שמצד עצם הענין נוגע כאן הסיודור בכ"ב אותיות הא"ב].

ויש לומר, שבמאמר המדרש "אילו זכיתם

(7) אודות הלשון "הוא הוא" ראה סוטה יג, א בתורה" סרח. וראה עד"ז ב"יחי המלך" גליון 675 ע' 4. (8) ראה סנהדרין צח, סע"ב ובפרש"י ("ד"ה ינון שמו).

(9) להעיר משיחת ש"פ וירא ה'תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 95): "בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!"

(10) פתיחתא דאיכ"ר יא.

חסידים, והן אצל אלו שלעת-עתה לא נעשו חסידים, ועד כדי כך, שבשם זה השתמש, כאמור, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וקרוב לומר, שגם אביו, אדמו"ר מהורש"ב, השתמש בשם זה, אע"פ שלפעמים הזכירו בשם אאזמו"ר.

ובכן, ידוע שא' הטעמים, או הטעם העיקרי, לשם "צמח צדק" הוא – להיותו הגימטריא דב' שמותיו: שמו הראשון – בגימטריא "צמח"², ושמו השני – בגימטריא "צדק"³.

[ומטעם זה נקרא "צמח צדק" ולא "צמח צדיק" – אע"פ שבנוגע לספר של שו"ת או פס"ד מתאים יותר השם "צמח צדיק", כדי להדגיש את מעלתו של המחבר, שמלבד היותו פוסק הדור, הרי הוא גם צדיק הדור (כולל גם שפסקי-דינים שלו מיוסדים גם על אופן ההנהגה ד"לפנים משורת הדין"), ולכן צריכים לפסוק כדבריו – מכיון שהגימטריא דשמו השני היא "צדק", ולא "צדיק"].

ותוכנו של השם "צמח צדק" – רומז למשיח צדקנו:

"צמח" – כידוע⁴ ששמו של משיח "צמח", וכפי שאומרים ב"הושענות" – "איש צמח שמו"; ו"צדק" – א' הסימנים דמשיח, כמ"ש בנבואת ישע"י בנוגע למשיח צדקנו (ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה"⁵), שהנהגתו תהי' באופן ד"ושפט בצדק גו' והי' צדק אזור מתניו"⁶.

כלומר, בשם זה מתבטאת האמונה של החסידים, שכל חסיד מאמין באמונה שלימה

(2) ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד. פי' הראב"ע ורד"ק זכרי' ג, ח.

(3) ראה גם לקו"ש ח"ט ס"ע 291 ואילך.

(4) ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד. פי' הראב"ע ורד"ק זכרי' ג, ח.

(5) יא, א.

(6) שם, ד-ה.

"אט דאס איז א בעל קורא"

בקשר עם חג הסוכות ולקראת חג שמע"צ ושמח"ת בו מתחילים לקרוא מחדש את התורה, הננו מביאים בזה (בעמוד 15) צילומים נדירים (מוקטנים) מתיקונים שהוסיף כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכת"ק על הנחה משיחת כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע בסעודת שבת חוה"מ סוכות ה'תש"ד

(הקטע המדובר נדפס בשינויי לשון בסה"ש תש"ד (אידיש) ע' 24 ואילך)

פענוח הצילום כפי שהוא לפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

שיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א בסעודת יום דש"ק חוה"מ"ס תדש"ה

למ"ד. (הרש"ג שאל אם צריכים לטבול המוציא בדבש גם בכל ימי חגה"ס וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: (: הושענה רבה יע, ובחוה"מ"ס מהיכא תיתי.

לא. בעל המפטיר לא דייק בהפטרה כפי הכוונות, שעפ"י קבלה צ"ל והתגדלתי והתקדשתי בחיריק ולא בפתח. (ושאל מי הי' בעל המפטיר וענו לו (א' מתלמידי התמימים) ואמר כ"ק אד"ש: (: נו, עס איז ניט קיין עוולה, אז ער ווייסט ניט א פארווארפענעם ווינקעלע אין כתבי האריז"ל.

לב. (שאל הרש"ג בענין ההפטרה דשבת חומה"ס שמדבר בענין מלחמות וכו', וואָס איז דער "תוכן" דערפון, וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: (: אז מ'ווייס דעם פי' המלות איז אויך גענוג.

(אח"כ אמר כ"ק אד"ש: (: עס איז דאָך ידוע, אז קודם ביאת משיח יהיו מלחמות בערי יהודא וכו' – יחזקאל איז זייער אַ שווערער (ההפטרה היא ביחזקאל). (אמר הרש"ל, זכרי' איז נאָך שווערער, וענה לו כ"ק אד"ש: (: דערפאַר איז ער קלענער (היינו ספר זכרי' קטן בכמות).

לג. (נמשך הדיבור שהמנהג בערי חסידים למעט בלימוד התנ"ך ולא למדו כמעט תנ"ך בהחדרים, וענה כ"ק אד"ש: (: ניטאָ מיט וואָס דאָ באַרימען זיך דערמיט.

ביי מיר אז דאָ אַ רשימה פון די עסקנות פון אַלטן רבי'ן פון 9 יאָר עד הסתלקותו, איז דאָרט דאָ אַ פרק וועגען די סיבה וואָס אַמאָליקע חסידים האָבן ממעט געווען בלימוד תנ"ך, והטעם מפני שאחזו בזה החפשיים והאפיקורסים וזה הי' דרכם שע"י למוד זה היו מתקרבים וצודים נפשות הילדים והנערים מבתי החרדים.

מה לעשות כשנופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד...

גם לאחרי ששמח ורוקד בשמחת בית השואבה משך זמן ארוך עד שרגליו עייפות כבר מרוב הריקוד וידיו עייפות ממחיאיות-כפים, ונופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד, או שמישהו מעיר לו שהגיע הזן להפסיק לרקוד – הרי, לא זו בלבד שאינו נותן שיבלבלוהו מהשמחה, אלא אדרבה, שסוחף בהשמחה גם את (הדבר ועאכו"כ) האדם המבלבל, באמרו: "הער זיק איין", הנך נקרא "אדם", ע"ש אדמה לעליון, שהוא למעלה מכל מדידה והגבלה, וכיון שכן, עליך לצאת מהמדידה וההגבלה שלך, ולשמוח בשמחת בית השואבה באופן שלמעלה ממדידה והגבלה!...

ועד כדי כך, ש"יעיד עליו יודע תעלומות" (כהלשון הידוע) שהשמחה שלו היא שמחה אמיתית באופן של עילוי והוספה מיום ליום.

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תשנ"ב)

איך לצאת מהגלות מהר יותר

כ"ק מו"ח אדמו"ר כותב לא' במכתב, אמרה מסביו – הרבי מהר"ש: העולם אומר שכשאי אפשר ללכת מלמטה צריכים לעבור מלמעלה ואני אומר שצריכים לכתחילה לעבור מלמעלה ("לכתחילה אריבער").

הגלות מתארך זמן רב, ואי אפשר לצאת מזה כיון שהלכו בעצבות. שהקב"ה יעזור שילכו בצד השני, בשמחה, ויצאו בריקוד מהגלות בקרוב בימינו ממש, וכשזה יהי' בשמחה ובריקוד, זה יהי' מהר יותר.

(תרגום חפשי משיחת שמחת ביה"ש ה'תשי"ז - בלתי מוגה)

הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו בפשטות

הנהגת כאו"א באופן ד"ואתהלכה ברחבה", ובל' הנשיא - "מלכתחילה אריבער", ממחרת ומזרזת את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שכן, כאשר מדובר באדם שנעלה מכל חשבונות, אזי אין מקום לשקו"ט וכו', הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו, בפשטות, ועד שאינו צריך לתבוע, אלא תיכף ומיד ממש, כרגע ממש - אפילו ללא עיכוב של "כהרף עין", כיון שסיימו כבר גם את עבודת "צחצוח הכפתורים" - יוצאים מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

כו" בכל כ"ב אותיות הא"ב – מתבטא ענין עיקרי בסדר השתלשלות:

דובר בארוכה בהתוועדות שלפנ"ז¹¹ שכאשר מוצאים בעולם ענין בלתי-רצוי ("לא זכיתם"), בכל הדרגות דסדר השתלשלות, החל מענין הצמצום ופרסא, שבירת הכלים וכו' – לא יתכן שזוהי התחלת הענין, אלא ודאי ישנו ענין זה באופן של טובה וזכות, ורק לאחרי השתלשלות וירידת המדרגות עד למטה מטה ביותר, יכול לבוא ענין הפכי כו' ("לא זכיתם").

ליתר ביאור:

אין לך דבר בעולם שנעשה מעצמו, כי אם, ע"י הקב"ה, ומכיון שהקב"ה הוא עצם הטוב, ומטבע הטוב להיטיב¹² (אפילו לולי בקשת ותפלת ישראל), הרי לא יתכן שיבוא ממנו ענין דהיפך הטוב, ובלשון הכתוב¹³: "מפי עליון לא תצא גו" (היפך הטוב). ועאכו"כ כאשר ניתוסף זכותם של ישראל ("אילו זכיתם") – שאז נפעל עילוי והוספה לגבי ההמשכה מצד עצם הטוב וטבע הטוב להיטיב, ע"ד הענין ד"הבו גודל לאלקינור"¹⁴.

אלא מאי, כאשר בזמן מסויים בדור מסויים או במקום מסויים חסר ה"כלי" להמשכת הטוב מלמעלה, או מפני איזה סיבה אחרת כיו"ב – אזי ישנה נתינת מקום שבריבוי השתלשלות המדרגות למטה, עד למטה שאין למטה ממנו, יבוא ענין הפכי ("לא זכיתם").

זאת ועוד:

גם הענין הבלתי-רצוי גופא [נוסף לכך שמקורו ושרשו בקדושה הו"ע של טובה וזכות כו', הנה גם לאחרי שנשתלשל ונמשך

(11) שיחת ליל ב' דחגה"ס ס"י, וליל ד' ס"ז.

(12) ראה בהנסמך בלקו"ש חכ"ד ע' 334 בהערה.

(13) איכה ג, לח.

(14) האזינו לב, ג.

באופן בלתי-רצוי] אינו אלא כדי שע"י פעלת האדם (עבודת התשובה) ישוב למקורו ושרשו, ואדרבה – לדרגא נעלית יותר משרשו ומקורו הגלוי, היינו, שגם המעמד ומצב ד"לא זכיתם", תכליתו ומטרתו, שע"ז יבואו לעילוי גדול יותר לגבי המעמד ומצב ד"אילו זכיתם".

וענין זה נתבאר בתורה באופן ברור ומואר, בלשון צחה וברורה כו' – במאמר המדרש הנ"ל:

תוכן מאמר המדרש הוא – שכל ענין דהיפך הזכות, אינו יכול להיות במציאות בעולם אא"כ קדמו ענין של זכות: "אילו זכיתם הייתם קוראים בתורה כו' ועכשיו שלא זכיתם הרי אתם קוראים כו'", כלומר, לאחרי שישנו ענין זה בתורה באופן של זכות, אזי יכול להתשלשל גם באופן דהיפך הזכות.

וממשיך לפרט במדרש כ"ב בבות, שכל א' מהם מתחילה בא' מאותיות הא"ב – כי:

כל ענין שבעולם מוכרח להתחיל בא' מאותיות הא"ב, שהרי המשכת החיות האלקי להוותו ולהחיותו היא ע"י כ"ב אותיות התורה, עשרה מאמרות שבתורה, וכן ע"י חילופים ותמורות וגימטריאות כו', כמבואר בשעיה"א¹⁵.

ולכן, יש צורך להדגיש ענין זה בנוגע לכל כ"ב האותיות, היינו, שכל ענין שבעולם, שהתחלתו בא' מכ"ב האותיות, לא יכול להיות באופן דהיפך הזכות ("לא זכיתם") אא"כ ישנו תחילה באופן של זכות ("אילו זכיתם") – פסוק מפורש בתורה בענין של זכות, בכל כ"ב אותיות הא"ב, ורק לאח"ז יכול להיות גם הענין ד"נשתלשלו מהן" כו'.

ג. עפ"ז מובן גם בנוגע להאמור לעיל (ס"א) אודות ה"צמח-צדק", שם הרומז על משיח צדקנו, ש"אילו זכינו" ה' הדבר מתקיים בגלוי לעינינו בשר.

(15) בתחלתו ובסופו.

ובהקדמה:

השם "צמח" ("צמח שמו"), מלשון צמיחה, שמורה שישנו זמן שאינו בגלוי, וצריך לצמוח ולהתגלות כו'.

ולאידך, על הפסוק¹⁶ "רוח אלקים מרחפת על פני המים", אמרו חז"ל¹⁷: "זה רוחו של מלך המשיח", היינו, שמציאותו של מלך המשיח קדמה לכל הבריאה כולה, ועאכור"כ שקדמה לבריאת הצמחים ("צמח"), "תדשא הארץ דשא עשב וגו"¹⁸, ביום השלישי לברה"ע (דוגמת לילה זה השייך ליום השלישי - "בקדשים הלילה הולך אחר היום"¹⁹).

והענין בזה - ע"פ האמור לעיל - שמציאותו של מלך המשיח ישנה כבר בהתחלת הבריאה (ופשיטא, לפני כללות הענין דמעשה המצוות והפכם כו', שהתחיל במתן-תורה), אלא, שהגילוי במציאות העולם ("צמח") נתעכב כו', מכיון ש"לא זכיתם", אבל אעפ"כ, תכלית הכוונה ד"לא זכיתם", היא כאמור, שעיי"ז יבואו לעילוי גדול יותר מאשר "אלו זכיתם"⁹.

ד. [. ויה"ר שיתקבלו כל הדברים האמורים לעיל - שהם בבחינת "מכניס בזו ומוציא בזו"²⁰, פסוקים ומאמרי חז"ל, או ענינים שנתבארו במאמר ודרוש פלוני וכיו"ב, אשר כל אחד ואחד יכול לעיין בעצמו, ולהוציא מהם עוד יותר, באופן ד"תן לחכם ויחכם עוד"²¹.

16) בראשית א, ב.
17) ב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.
18) בראשית א, יג.
19) חולין פג, סע"א. תמורה יד, א.
20) אבות פ"ה מט"ו.
21) משלי ט, ט.

ועוד והוא העיקר - שמחה וריקודים בפועל, כדברי רבותינו נשיאינו [אשר, "גלה סודו אל עבדיו הנביאים"²², עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו] שעבודת היום ועבודת הלילה היא בשמחה וריקודים, וכאמור, באופן שהרחוב עצמו שמח ורוקד בפועל ממש. ובודאי שענין זה הוא בכחו של כאו"א, שכן, "תורת-אמת" אומרת ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"²³, ואין הדבר תלוי אלא בו, לגלות זאת מן הכח אל הפועל ומן ההעלם אל הגילוי, וכאשר יחליט לעשות כן, בודאי יצליח, ובקלות יותר ממה שמשער, ולא רק בנוגע לעצמו, אלא גם בנוגע לזולת, ואפילו בנוגע לאוה"ע, שלא זו בלבד שאינם מסתכלים על זה כדבר פראי (ופשיטא שלא עולה על דעתם להפריע בזה), אלא אדרבה - הם עצמם עוזרים ומסייעים בשמחה זו, הלוך ומוסיף.

וכאמור, שעיי"ז זוכים בקרוב ממש לשלימות השמחה בגאולה העתידה, ובפשטות - כמדובר לפני שעות אחדות²⁴ - שהולכים ורוקדים לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²⁵,

ומשיח צדקנו - "צמח שמו" - בראשנו, ביחד עם אליהו הנביא זכור לטוב, "מבשר טוב", "אין טוב אלא תורה"²⁶, כולל גם ה"טוב" דמצוות, עד לטוב הנראה והנגלה בגשמיות העולם, שנעשה דירה לו ית'.

22) עמוס ג', ז.
23) תנחומא נשא יא. במדב"ר פ"ב, ג.
24) שיחת יום ד' דחג הסוכות ל"צבאות השם".
25) עקב יא, יב.
26) אבות פ"ו מ"ג. ברכות ה, א.

מגודל השמחה לא היתה אף אפשרות לישון

לחג הסוכות ישנה שייכות מיוחדת לגאולה, כיון שחג הסוכות הוא ע"ש "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים",

וכשחוגגים את היו"ט מתכווננים לכך (כולם, החל מילדים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכשם שהקב"ה הוציא את כל בני"מ מצרים - כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולה העשירית שתבוא תומ"י ממש - יוציא הקב"ה באופן ניסי "אראנו נפלאות", כאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל מהגלות, באופן שאף יהודי אחד ויחיד לא ישאר בגלות...

וכמו"כ בנוגע לקיבוץ בני"מ מהגלות, ה"ז נעשה בנוגע לכאו"א בפרט - "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" ע"י הקב"ה בעצמו, שמוציאו יחד עם כל עניניו ("בכל מכל כל") מהגלות, "גזונטערהייט און פרייליכערהייט" בתכלית השלימות.

ואז מגיעים תיכף לארצנו הקדושה "עם ענני שמיא", מהר יותר מטיסה באוירון או נסיעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבני"מ הקטנים והגדולים לבית המקדש שבירושלים עיר הקודש, "מקדש אדני-כוננו ידיך".

ושם תהי' שמחה גדולה ביותר, ע"ד שמחת בית השואבה שהיתה בעזרה בביהמ"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן ש"לא טעמו טעם שינה", כיון שהיו כ"כ עסוקים בשמחת החג והמקדש, שלא הי' זמן לישון, ויתירה מזו, שלא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון כיון שבכל רגע ורגע היו חדורים כ"כ בשמחה, שלא היתה אף אפשרות לישון.

וכפי שגם ילד רואה, שכשישנו מאורע משמח בחייו שחודר בכל מציאותו ("דורך און דורך") - אזי לא שייך שירדם! וכך הי' בביהמ"ק אצל כל בני"מ בחג הסוכות.

וכן יהי' גם בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו בביהמ"ק השלישי כל בני"מ שחיו בזמן ביהמ"ק הראשון, וכל אלו שחיו בזמן ביהמ"ק השני, וכל בני"מ שחיו לפני בנין ביהמ"ק הראשון, וכן כל בני"מ שבכל זמן הגלות - ע"י שהקב"ה לוקח את כולם ומעמידם בבת-אחת במצב של שמחה הכי גדולה שלמעלה גם משמחת בית השואבה - **שמחת הגאולה!**

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במיוחד, ובפרט בחג הסוכות שהוא היו"ט השלישי, שהוא סיום וחותם הג' רגלים, ולכן גם הוזכר בתורה ג' פעמים ענין השמחה בקשר לחג הסוכות דוקא, שזה מראה שהשמחה צריכה להיות כערך ג' פעמים.

(משיחת יום ד' דחגה"ס ל"צבאות השם" ה'תשנ"ב)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים שמשיח כבר בא?

. . . ויש להוסיף ענין עיקרי בנוגע לשמחת בית השואבה בשנה זו – שצריכה להיות מתוך שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, **ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו!**

ופשוט, שאין להתבייש ח"ו לרקוד בגלוי, "לעיני כל ישראל", ועד לריקוד ברחוב לעיני כל באי עולם, לקבלת פני משיח צדקנו, ואדרבה: כשבא משהו וישאל: "לשמחה מה זה עושה", ישיבו לו: וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים **שמשיח כבר בא**, ותיכף בא לכאורה מאתנו, מכך, בתוככי כלל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ושם ממשיכים בשמחת בית השואבה בתכלית השלימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם – שמביאים לכל המקומות את הבשורה הטובה והמשמחת ש"הנה זה בא", שמשיח צדקנו בא, ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי.

אמנם, עפ"ז נשאלת שאלה:

כיון שבטוחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי – מהו הצורך לדבר ולעורר ע"ד ההכנות לעריכת חגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לארץ?

שאלה זו שאלו מכבר אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: היתכן שלאחרי ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ו"עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברחבי תבל, בה בשעה שזוהי פעולה שדורשת **משך זמן ארוך** (לאחרי בוא השלוחים למקומות אלו), ובודאי **שלפנ"ז יבוא כבר משיח צדקנו!?**

והמענה על זה – בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר – שבאופן כזה התנהגו בני" (בהדרכתם של גדולי ונשיאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה השלימה בביאת המשיח באופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", "שיבוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"צ שהם לטווח ארוך, אשר, היסוד להנהגה זו למדים מהנהגת בני" בהמסעות שבמדבר, שגם במסע שחננו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימוהו בחנייתם למשך זמן ארוך.

ועד"ז בנדו"ד, שעושים כל ההכנות הדרושות לחגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום, מתוך אמונה שלימה שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד, שאז יחגגו כל בני" שמחת בית השואבה בביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב)

כאשר ישאלו את שוטרי השכונה מה החדשות..

ויה"ר שמהדיבור בכל זה נבוא תיכף להקיום בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בלילה זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בני" את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: **"עניים הגיע זמן גאולתכם!"**

ועוד וג"ז עיקר – שהכרזה זו היא באופן גלוי גם לעיני כל אומות העולם, כידוע הפתגם שיכתבו ב"עיתונים" אודות ביאת המשיח, ועוד לפני הפירסום ב"עיתונים" יפרסמו אודות ביאת המשיח גם ב"רדיו", שבו מפרסמים **ברגע כמימרא** כל ה"חדשות" שמתרחשים ברחבי העולם, ועאכו"כ ה"חדשות" בענין הכי עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

ועד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינם-יהודים), שמסתובבים בשכונה זו לשמור על בני" מה הם ה"חדשות" שסיפרו ב"רדיו" (כדרך השוטרים שנושאים עמם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"רדיו" ה"חדשות" ש... מלך המשיח בא, ועומד על גג בית המקדש ומכריז שהגיע זמן גאולת בני"!

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תש"א - מוגה)

רגעים אחרונים לצדקה

כיון שזה עתה הוזכר שעוד לפני חג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקנו, וביחד אתו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכו' – מדוע, איפוא, יש להתכונן לכך שבמשך הגלות (בברוקלין או במקום אחר) יהי' כל יהודי שמח בחלקו, באכילתו ובשתייתו בימי חג הסוכות, והרי הוא יהי' אז **"בהר הקודש בירושלים!"**

והמענה לזה – כמו לכל ה"קלאץ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תואנה הם מבקשים" – הוא דאדרבה, **איפכא מסתברא:**

מצות הצדקה שקולה כנגד כל המצוות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי' בארץ הקודש, ושם גופא – בעיר הקודש, יהי' הכל בשלימות ועד ש"המעדנים מצויין כעפר" (כמ"ש הרמב"ם) ואזי – ירוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי' לו אפשרות!..

– נצל את הרגעים האחרונים!! ברגעים אלו עדיין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצוה שהיא שקולה כנגד כל המצוות!..

ואדרבה – איפכא מסתברא (כנ"ל) – אם הינך אכן מתכונן לקבלת פני משיח צדקנו

(וכבר התחלת ללמוד ריקוד נאה לרקוד בו לקראת משיח...), הרי אלו הרגעים האחרונים בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש ללכת ולחפש בנרות עני ולנצל את ההזדמנות האחרונה להשיג "מציאה" שהיא שקולה כנגד כל המצוות, ו"יגעת ומצאת".
(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

למי איכפת אם זה פראי? העיקר לצאת מהגלות

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"

א. ישנו* דין בשולחן ערוך אורח חיים¹, אשר תוכנו הוא, שכאשר יהודי מחליט החלטה טובה נותנים לו את השכר מלמעלה עוד קודם קיום ההחלטה בפועל, כי יודעים שהוא בודאי יקיים את ההחלטה.

ובענינו: כיון ש"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"², הרי כאשר מחליטים על-כך עכשיו – יכול משיח לבוא עוד קודם שיתחילו לומר תהילים, ויתירה מזו, לפני שיעשו הבדלה!

ומדוע צריכים "לפספס" ח"ו את ההזדמנות – כאשר אפשר מיד עכשיו להכריע "את עצמו וכל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"³!

ולכן, מכריזים מיד את ההחלטה טובה (ע"ד נתינת הצדקה), ובודאי שהיא מתקבלת ע"י כל השומעים כאן שנמצאים בבית שמגדלין בו תורה ומגדלין בו תפלה⁴, היכן שנשיא דורנו הי' במשך עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין, נשמה בגוף, ובמלא ניתנת האפשרות שיוכלו לקבל את השכר מלמעלה בהקדם הכי אפשרי – קודם אמירת תהילים וקודם אכילת סעודת מלוה מלכה, סעודתא דדוד מלכא משיחא, ויתירה מזו, לפני עשיית הבדלה (של אלו שעדיין לא עשו) –

שמשח בא בפועל, וכהדין הנ"ל בשו"ע שאין כוונתו לזמן דלעתיד-לבוא, אלא (עכשיו) בפועל ממש.

ב. ישנם הטוענים שאלו הם "דיבורים פראיים" ("ווילדע רייד")!...

נמצאים לאחרי תפלת ערבית, ואומרים שמשח יכול לבוא בשעתיים הקרובות!

יתירה מזו – אומרים שהוא יכול לבוא בשעה הקרובה!

הבדלה) על ענין הצדקה, כאשר החלוקה תתקיים רק לאחרי אמירת תהילים? וע"כ בא המענה בקטע שלפנינו.

(1) סו"ס תקעא. וראה ב"י לטווא"ח שם.

(2) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז.

(3) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(4) ראה מגילה כז, א: בית גדול. שמגדלין בו תורה. תפלה.

(* הערת המו"ל: לפנ"ז בהשיחה דובר ע"ד פעולת הצדקה בהושענא רבה בשייכות לגאולה העתידה כו', ומאחר שהשיחה נאמרה במוצש"ק (לאחרי תפלת ערבית), אמר כ"ק אד"ש מה"מ שחלוקת השטרות לצדקה תתקיים מאוחר יותר לאחרי אמירת תהילים ולא מיד לאחרי שיחה זו (כנהוג בשנים שלפנ"ז, כשהי' באמצע השבוע), מכיון שחלק מהקהל צריכים עוד לערוך הבדלה בבתיהם. ובהמשך לזה שאל כ"ק אד"ש מה"מ: א"כ, מדוע זקוקים לדבר עתה (עוד קודם

ותירה מזו – "בשעתא חדא"⁵, בתזוזה אחת ("מיט איין קער"⁶)!...

אך באמת הגלות עצמה היא הדבר הפראי ("גאָר אַ ווילדע זאַך"), כיון שאיזו שייכות יש ליהודים ולגלות!?

כמו-כן הזמן עצמו הוא זמן פראי ("אַ ווילדע צייט"), כש"החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷ – ובמילא, מתאים לדבר "דיבורים פראיים"!

בנוסף לזה, מאי נפקא-מינה מה חושבים – האם זהו דבר פראי או לא, העיקר שמשח בא ומוריד מיד למטה מעשרה טפחים – "בשעתא חדא וברגעא חדא" – את הגאולה האמיתית והשלימה!

– למי איכפת אם זהו דבר פראי או לא, האם ישנה כאן שאלה או לא; העיקר ש"שכינתא (הנמצאת) בגלותא"⁸, ומשיח צדקנו ש"הוא מחולל מפשעינו וגו"⁹ עם כל יסוריו¹⁰ – יוצאים מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה!

וכך גם בנוגע לכל אחד ואחת מישראל, כמ"ש¹¹ "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" – ע"י הקב"ה בעצמו¹², ואזי יקויים הפסוק¹³ "ושב ה' אלוקיך את שבותך" – הקב"ה בעצמו עם משיח צדקנו ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁴, עם כל יהודי וכל בני ישראל, יוצאים כולם מהגלות, באופן של קירוב הגאולה וזריזות הגאולה – "וארו עם ענני שמיא"¹⁵, במהרה בימינו ממש, ברגע אחד, ועוד יותר מ"רגע כמימרא",

כן יהי רצון בפועל, למטה מעשרה טפחים,

וימשיכו את כל הענינים של שמחה בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש ובבית המקדש, "ושמחת עולם על ראשם"¹⁶.

(תרגום חפשי משיחת ליל הושענא רבה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(5) זח"א קכט, א ואילך. וראה לקו"ש ח"כ ע' 86

ואילך. (11) ישע"י כז, יב.

(6) ראה פרש"י נצבים ל, ג. (12) ראה פרש"י נצבים ל, ג.

(7) ישע"י ס, ב. (13) נצבים שם.

(8) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. ח"ג ד, ב. ועוד. (14) ישע"י כו, יט.

(9) ישע"י נג, ה. (15) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין שם.

(10) ראה סנהדרין צח, א. זח"ב ריב, א. ועוד. (16) ישע"י לה, י. שם נא, יא.

מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא,

ישראל רחמים בן חיה מושקא, ומענדל בן חיה מושקא, שיחיו

ולזכות הנא לאה בת ח'י רחל, עדינה בת ח'י רחל, מרים בת ח'י רחל, וצבי בן ח'י רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח'י רחל שיחיו